

צונג שבת

עם

אור החיים הקדוש

פרשת שלח | גליון 134

מאירם
באור החיים

אגודת חסידות חסידים בני עיראק

מפעילות הארגון:
הוצאת והפצת ספרי רבינו
הוצאת עלון שבועי
כולל אברכים

מדוע ה' לא מנע את שליחת המרגלים?

שָׁלַח לָךְ אֲנֹשִׁים וַיִּתְּנוּ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד
אִישׁ אֶחָד לְמִשְׁתָּה אֲבֹתֵינוּ תִּשְׁלַח לוֹ כְּשֵׁיבָה בָּהֶם:
שואל רבינו הקדוש, מדוע ה' אמר למשה שִׁלַּח לָךְ? לכאורה תיבת 'לָךְ'
מיותרת, שהכתוב היה יכול לומר: 'שִׁלַּח אֲנִי וַיִּתְּנוּ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן...'. וְהָיָה
(סוטה לד) פירוש שתיבת 'לָךְ' באה לומר למשה שתשלחם לדעתך, וה' אינו
מצווה על הדבר. ונשאלת השאלה למה ה' יסכים על הרעה שתצא משליחת
המרגלים. הרי הוא היה יכול למונע ממנו לשלחם?
מבאר רבינו, בשביל להבין זאת צריך לדעת מאיפה יצאה הרעה שנגרמה
מהמרגלים. אם מצד מעשה הרגול, אין בו שום רע, מכיוון שמצאנו כמו כן
אצל יהושע ששלח מרגלים לפני שנכנס לארץ. ואם מצד האנשים המרגלים
שהיו רשעים, הלא מצונו שנבחרו על פי ה' הבוחן ליבות וכליות, והעיד
עליהם הכתוב שכולם 'אֲנָשִׁים' בלשון חיובית שהיו צדיקים.
אלא הדבר יבאר על פי דברי חז"ל (ילקוט רמז תשמ"ב) שאמרו שבתחילה נתקבצו
עם ישראל אצל משה ואמרו לו שישלח מרגלים והוא לא רצה, ולכן הם באו
אליו במרמה ואמרו לו שהעמים שבארץ ישראל יודעים שאנו באים לרשת
אותם, והם מטמינים את ממונם, וכשיגיעו ישראל הם לא ימצאו כלום, ונמצא
דברי ה' שאמר: (דברים יא) 'בְּתַיִם מְלֵאִים כָּל טוֹב אֲשֶׁר לֹא מִלֵּאֲתִי בְּטִלִּים הֵיוּ',
וייטב הדבר בעיני משה ונלכד בידם.

ועדיין צריך להבין מה החילוק בין מעשה הרגול בזמן יהושע לרגול בזמן
משה? אלא יש לבאר שיש שני סוגי רגול, אחד הוא לדעת איך הדרך הכי
קלה לכבוש, וגם לדעת איזה כמות אנשים יש לשלוח כדי לכבוש, וסוג
רגול זה אינו צריך רק לרגל את העיר שבאים אליה, וכשיכבשוה ימשיכו
לעיר אחרת ושוב ישלחו מרגלים לעיר הבאה וכן הלאה. השני הוא רגול
כללי לראות אם בכלל יש אפשרות לכבוש את הארץ. על כן הסוג הראשון
היה בזמן יהושע ששלח מרגלים ליריחו ולאחר שנכבשה שלח לרגל את העי,
אולם כאן המרגלים רצו לראות בכלל אם יש בהם כח לכבוש, ועל כן הם
ריגלו את כל הארץ לארכה ולרחבה וזה יורה על חסרון האמונה ביכולת ה'.
ובגלל זה משה רבינו לא רצה מתחילה לשולחם, ורק אחרי שבאו במרמה
ודיברו על הטמנת הממון וגנבו את דעתו, נתרצה לשלוח מרגלים לתכלית
הזאת.

ועל כן בא ה' ואמר למשה 'שִׁלַּח לָךְ' פירוש: למה שאתה סובר שהשליחות
היא בשביל הטמנת הממון, אבל לא לטעם שהם חושבים. ורמז לו כי לא
מחשבותם מחשבותיו, אך משה שראה שה' לא מונע ממנו לשלחם עשה
מעשה ולא נתחכם על דברי ה', ולמרות שה' רמז לו את מחשבותם סבר שה'
חפץ לגלות לעבדיו את הסתתרות אבל לא בשביל שימונעם מלכת, וגם
בשביל שידע את הטעם לכל מה שיצא ממעשיהם וחומרת העונש שתגיע
להם.

ועדיין נשאר קשה מדוע ה' לא מנע מהם את השליחות? אלא יש לומר
שה' ראה שאם ימנע מהם לשלוח מרגלים הם היו פוקרים יותר ואומרים
שמה שנמנע מהם הוא כדי שלא יראו שאי אפשר לכבוש את הארץ, והיו
עושים יותר בחלה ממה שעשו בחליכת המרגלים.

הציצית היא החותמת שאנו עבדי ה'

דָּבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם
לְדֹתָם וְנָתַנּוּ עַל צִיצִית הַכֶּנֶף פִּתִּיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וְרָאִיתֶם אֹתוֹ
וְזָכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת ה' וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתְּנוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרֵי
עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֲתֶם זֵנִים אַחֲרֵיהֶם:

שואל רבינו הקדוש, לכאורה מה כוונת הכתוב כשחזר ואמר 'וְהָיָה לָכֶם
לְצִיצִית' לאחר שפירט לנו קודם את כל פרטי המצווה כשאמר: 'וַעֲשׂוּ לָהֶם
צִיצִית עַל כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹתָם וְנָתַנּוּ עַל צִיצִית הַכֶּנֶף פִּתִּיל תְּכֵלֶת'?

מבאר רבינו, שהדברים יובנו על פי דברי התוספות במסכת מנחות (מ"ב) על
דברי רבי מאיר שאמר וזה לשונו: גדול עונשו של לבן מעונשו של תכלת, משל
למלך שאמר לשני עבדיו, לאחד אמר הבא לי חותם של טיט ולאחד
אמר הבא לי חותם של זהב, ופשעו שניהם ולא הביאו, איזה מהם עונשו
מרובה? הרי אמר זה שאמר לו הבא לי חותם של טיט ולא הביא וכו'. ויצא
מדברי רבי מאיר מכיוון שיותר קל להשיג טיט מזהב, אזי יש עליו יותר
קפידא למה הוא לא הביא? והוא הדין לקיום מצוות ציצית, ה' יקפיד יותר
אם לא יקיימה על ידי חוטי הלבן, מאשר חוטי התכלת מכיוון שחוטי הלבן
מצויים יותר מחוטי התכלת. וכתבו התוספות (ד"ה חותם) מה שמדמה חותם של
טיט לציצית, משום שכך עושים לעבדים, והציצית מעידה על ישראל שהם
עבדי ה', כמבואר במסכת שבת (מ"ג) שעושים חותם לעבד בבגדיו שיהיה
היכר שהוא עבד, עד כאן.

ומבאר רבינו על פי דבריהם שבמאמר 'וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית' כיון הכתוב
לומר שהציצית תהיה לנו לחותם שאנחנו עבדי ה'. ועל פי זה אפשר לבאר
את המשך הפסוק - 'וְרָאִיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת ה' וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם',
פירוש: כששיבטו בסִימָן עבדותם, יתנו לב שאינם בני חורין לעשות
כחפצם במאלכם, במלבושם, בדיבורם ובכל מעשיהם כעבד שאימת רבו
עליו, וחובתו לעמוד בשעה שהאדון מצווה לעמוד, ולעשות את כל
המלאכות אשר ציווה ה' לעשות. וממשיך הכתוב ואומר: 'וְלֹא תִתְּנוּ אַחֲרֵי
לְבַבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם', פירוש: כיוון שכשהעין רואה משהו היא חפצה
וחושקת בו, ומצוות ה' מלך המלכים הוא לעשות הפך הרצון הטבעי, והוא
שונא את הדברים הערביים והמורגשים כשהאדם הולך בהם אחר חשקו
ותאוותו, אולם בדרך הטבע אין לאדם כח להימנע מהם כי הוא נמשך
אליהם אחר ראיית עיניו, ועל ידי שיבת בסִימָן עבדותו בציצית, הוא יזכור
שהוא עבד ה' ויהיה בו הכח לכפות את יצרו.

סיפור לשבת • הגנבה שיחזרה בזכות רבינו נושעתם בזכות רבינו האור החיים הקדוש ורוצים לפרסמו? שלחו אלינו למייל: oh613000@gmail.com



ספר הרב שלמה שושן, זה ספור שְׁמַעְתִּי מֵאֲבִי בִּטְוֹן, גִּבְאֵי בֵּית כְּנֶסֶת בְּפִסְגַּת זָאב שֶׁנִּקְרָא "אור החיים", על שם רבינו חיים בן עֶזְרָא ז"ע. הוא ספר שְׁבָאֲחַד
הַיָּמִים פָּרְצוּ לְבֵית הַכְּנֶסֶת שֶׁלָּהֶם וּגְבָנוּ אֶת סִפְרֵי הַתּוֹרָה, הֵם הָיוּ בְּמִשְׁבֵּר קֶשֶׁה מִפֶּל הַסְּפּוֹר וּפְנוּ לְמִשְׁטֶרֶה לְעֹזְרָה, אָבֵל לֹא נִשְׁעַן. בְּצֹר לָהֶם פָּנוּ הַמִּתְפַּלְלִים לָרֹב
מִדְּרָכֵי אֱלֹהֵי ז' וְנִקְשְׁנוּ מִמֶּנּוּ עֶצֶה מֶה לַעֲשׂוֹת כְּדִי שֶׁה' יַעֲזֹר לָהֶם לְהַחֲזִיר אֶת סִפְרֵי הַתּוֹרָה. זֶה הָיָה בְּתַמְנוּז. קֶצֶת לִפְנֵי הַהֲלֹאֵל שֶׁל רִבְנוּ ה"אור החיים הקדוש".
הַרְבֵּה מִדְּרָכֵי אֱלֹהֵי ז' אִמְרוּ לָהֶם: "לֵכוּ כָּל הַקְּהֵלָה לְצִיּוֹן שֶׁל הָאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ בְּהַר הַזֵּיתִים. תִּתְפַּלְּלוּ עַל צִיּוֹנוּ וְה' יַעֲזֹר". הֵם אִסְפוּ אוֹטוֹבּוֹס וְנִסְעוּ לְקָרֵב שֶׁל
אֹר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ, הַתְּפַלְּלוּ שָׁם בְּיוֹם הַהֲלֹאֵל בִּט' וּבְתַמְנוּז וְנִסְעוּ לְיִשׁוּעָה, כְּעֵבֶר יוֹמִים הַתְּקַשְּׁרוּ מִמֶּהֱשֻׁטְרָה אֶל הַצִּפּוֹר וּבִשְׂרוּ לוֹ שֶׁהַגָּבִיִּים נִמְצְאוּ. אָבֵל כְּשֶׁהֵם
שָׁמְעוּ אֶת הַפְּרָטִים עַל מִצִּיַּת הַגָּבִיִּים, הֵם עָמְדוּ הַמוֹמִיִּם. הַתְּבַרְכוּ שֶׁהַסְּפָרִים נִמְצְאוּ בְּרֹכֶב גָּטוּשׁ בְּכִפֵּי הַקֶּרֶב, חִיזְמָה, הַשּׁוֹטְרִים חִקְרוּ מִי בָּעֵלִי הַקֶּרֶב, וְדִרְכוּ הַגִּיעוּ
לְגָבִיִּים. כְּשֶׁתְּחַקְרוּ אֶת הַגָּבִיִּים לְהִבִּין מֶה קָרָה, לָמָּה הֵם הִשְׁאִירוּ אֶת הַסְּפָרִים בְּאוֹטוֹ לְאַחֵר שֶׁטָּרְחוּ לְגַבֵּב אוֹתָם, הֵם סִפְרוּ שֶׁהֵם נִסְעוּ בְּרֹכֶב עִם הַסְּפָרִים, כְּאֲשֶׁר
בְּנוֹתָם לְמַכֵּר אוֹתָם לְהִיּוֹדִים, וּפְתָאוּם הֵם הִרְגִּישׁוּ פֶּחַד נוֹרָא, עָזְבוּ אֶת הַרְכֵּב וּנְכָרוּ. כְּשֶׁשָּׁאֲלוּ אוֹתָם מִתִּי זֶה קָרָה, הַתְּבַרְכוּ שֶׁהַפֶּחַד הָזֶה וְכַנֵּס בָּהֶם בְּדִיק קִשְׁחָרִי
הַקְּהֵלָה הַתְּפַלְּלוּ עַל הַצִּיּוֹן שֶׁל "אור החיים" הַקְּדוֹשׁ.

הַעֲלֹן מִקּוּדֵשׁ לְרִישׁוֹת שְׁמֵעוֹן בן ספיר שרה בת גינת אברהם בן מרים, חנה בת גרציה, מיכאל בן בדוריה שרה, שירה בת ספיר שרה, אלישבע בת אביגיל, מרים בת גלדיס, דוד בן גרציה, חיים ישראל יעקב בן יפה, יפה בן יפה, יהודה
דוד בן עליזה, ניסים לחיים בן מול, עוזיאל בן יפה לרפואה זיוון והצלתה. אפרת רחיל בת שרה, אביגיל בת שרה, אדילה הריון תקין, נורית בת נוימה, ר' אפרים בן בתיה, לִיִּיזוֹת הָיָה חָנּוּ בן שרה רחל בת ודה, ישראל בת גינת מרדכי בן יפה. יעקב חיים
בן יעל, פית נועה בת יעל, לְחִירָה בְּתִשְׁבּוּבָה יוֹסֵף בן אדילה. לְהַעֲלִיחָה בְּכָל יוֹם לְרִישׁוֹת בְּרוּךְ בָּבוֹר בן מול, לִיִּהֵל בן מור, יהודה אילה אהרון שמעון יעקב וְתַמֶּר-עֻבְדִּיה, יוֹסֵף נָעִים וְכָל בְּנֵי בֵיתוֹ, הִדְסָה בת פִּנְיָה שָׂרָה, אִלְשִׁיבָע בת פִּנְיָה שָׂרָה.
יוסף חיים בן דורית בן זכר, שרה בת אלישבע. ישי בן אורנה. אליהו בן חנה להצלחה במשפט ובכל העניינים, מנחם מנדל בן יפה ואודילה בת שרה הם ובני ביתם, ואודילה בת שרה הם ובני ביתם להצלחה פרנסה וכל הישגות לעוד זרע קודש.
ישראל מאיר בן סוזן רחל לִצְרָה הרב שמועון בן אסתר ז'ל, חיים יעריש בן עישה, מרים בת מול מסעודה, רציה בת רחל, סמדר שמחה בת רות, אילנה בת רינה, שמעון בן לאוני, מיה בת שושנה, חיה בת גינה, יחזקאל בן מרים, צבי בן מרים, יוסף
בן מסעודה, משה בן עליזה, אשר מסעוד בן זכה, אילן בן לדיה, אהובה בת בת שבע, אברהם הנוקין הי"ד, משה בן יהושע, אבבה בת ניקסא, מאיר ז'קוני בן שלביה, דייגו גבריא בן אבנר ודניאל, אברהם בן טוב בן אסתר, הרב חיים בן דינה,
עליזה בת מול טוב מלכא, יוסף בן חנה, פאני בן דוב, חיים בן שמחה.



אור החיים לילדים

אמירק לילדים את פרשת השבוע בתורת רבינו הקדוש

ספור ההאשכים

מאת ר. סעדה

סיפורים מרתקים בהמשכים מתולדות חייו הנהגותיו ופעולותיו של רבינו האור החיים הקדוש

תרומות להדפסה



העיר ליוורנו

במסעו המפואר לארץ ישראל, עזר רבנו ה"אור החיים הקדוש" בעיר ליוורנו שבאיטליה. תכניתו הייתה להשאיר שם לזמן קצר, ומשם להמשיך למצרים ולארץ הקדש. אולם, שהותו התארכה מעבר למצפה, והוא נשאר בליוורנו למשך למעלה משנתיים.

יהודי ליוורנו היו ידועים באהבתם הגדולה לתלמידי חכמים. כשצדיק היה מגיע לעירם, הם קבלו אותו בכבוד מלכים: דאגו לו למקום לינה מכובד אצל עשירי העיר, למדו תורה מפיו, ואף תמכו בו כלכלית. הנהגתו של רבנו בליוורנו יצרה התרגשות עצומה בקרב הקהלה. הם קבלו אותו בזרועות פתוחות, נשאו אותו על כפיים ונאצלו כל רגע כדי ללמד מפיו ולהתפעל אתו. יהודי העיר אף העמידו לרבנו בית מדרש מיוחד כדי שיוכל ללמד תורה בשקט ובשלווה שהם דאגו לכל

צרכיו ואף אספו כספים מעשירי הקהלה כדי להעניק לו מלגה חדשית. אפילו רבני העיר, שהיו בעצמם גדולים בתורה, קבלו את מרותו של רבנו והכניעו ראשם בפניו. וכל זה למרות שרבנו היה אז צעיר יחסית, בסביבות גיל 40. אחת הסבות העקריות להתאכרותו שהותו של רבנו בליוורנו הייתה הגשמת אחד מחלומות חייו: הדפסת ספריו הקדושים. כמה מעשירי הקהלה זהו את הזכות הגדולה שבדבר והחליטו להוציא לאור את כתביו.

אחד התומכים הבולטים היה רבי שלמה ממשפחת אלוף, ממשפחות המייחסות והתשובות בליוורנו. רבי שלמה התקרב לרבנו והיה לו לתלמיד נאמן. חלקו בהדפסת הספרים היה עצום: הוא גיס את הכסף הדרוש להוצאתם לאור, שכן רבנו, בעונותיו הגדולה, התביש לבקש כספים בעצמו.

אתוך הספר "אור החיים לילדים"
להנאות-052-7149157

המדרש האתוק

חידוש לילדים לשולחן שבת

כח התפלה והדבקות בצדיקים



ילדים יקרים! בפרשת השבוע מספר על המרגלים שהם התנסו בנסיון גדול מאוד, האם יגידו לשון הרע על הארץ הקדושה - ארץ ישראל - כיון שהם ראו דברים ממש מזוהים כגון פרות גדולים מגדר הרגיל וכן מלא אנשים מתים שעושים להם הללויות, או שהם ראו את הדברים הטובים שיש בארץ וישבחו אותה. ומתוך 12 המרגלים היו שנים שעמדו בנסיון וראו את שבתה וטובתה של ארץ ישראל, והם יהושע בן נון וכלב בן יפנה, אבל למרות שהם היו שנים, בתורה הקדושה כתוב רק על אחד מהם - על כלב בן יפנה, "ועבדי

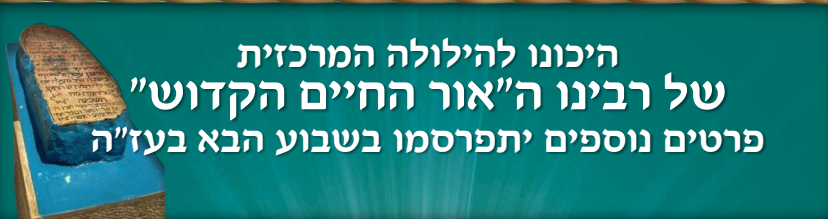
כלב עקב היתה רוח אחרת עמו ומלא אחר", אז השכר שלו הוא "והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וירעו יורשנה".

ונשאל ה"אור החיים הקדוש" למה רק כלב נקרא עבד השם, לכאורה מה עם יהושע בן נון, הרי גם הוא עמד בנסיון המרגלים. אלא מתרץ ה"אור החיים הקדוש" הטעם שדוקא כלב נקרא "עבדי", שהרי כשמשוה רבנו שלח את המרגלים הוא התפלל על תלמידו יהושע בן נון "יה יהושעך מעצת מרגלים", והוא הוסיף לו את האות יו"ד, והכח של התפלה של משה רבנו נרמה ליהושע בן נון שלא יחטא. אבל כלב לא היה מי שהתפלל עליו, וכשנכנסו לארץ ישראל כלב התחיל להרגיש שהוא נגרר אחרי שאר המרגלים להוציא את דבת הארץ, אז הוא הלך לבדו להתפלל שם בקברי האבות שהשם יציל אותו מהנסיון הגדול הזה, וזה הרוח אחרת שהיתה בו. כיון שהוא בעצמו התאמץ והתפלל בקברי האבות כדי לא להכשל, ובזה הוא נצל מהיצר הרע. ולכן דוקא כלב נקרא ועבדי כלב, ולכן זכה לעוד 40 שנה לחיות כדי שיכנס לארץ ישראל, מה שלא היה עם אף צדיק בעולם.

ילדים יקרים רואים מכאן כמה חשוב להיות מחברים לצדיקים שהרי יהושע בן נון זכה להנצל בזכות משה רבנו, וכלב בן יפנה בזכות שהלך למקברי האבות, ובזה הם זכו גם בחיי העולם הזה וגם בחיי העולם הבא.

שבת שלום ומבורך

הזוכה הדיוק לפרשת נשא
עלון רייטאן נ"י אבית עמ



היכוננו להילולה המרכזית של רבינו ה"אור החיים הקדוש" פרטים נוספים יתפרסמו בשבוע הבא בעז"ה

כל ילד שיספר חידוש מהאור החיים הקדוש בשולחן שבת יכנס להגרלה על אופניים



מתנת מרכז האופניים סורוצקין 2 בני ברק.

לרשת הכוללים ללימוד "אור החיים"

דרושים תרומות לתחזוקת אברכים. עלות אחזקת אברך לחודש 200 ש. ניתן להעביר שמות לברכה לתפילה על ציון רבינו הקדוש!

לפרטים-052-7149157



מבצע לילדים!!!

כל ילד שיספר בשולחן שבת את החידוש המתוק או כל חידוש אחר של ה"אור החיים הקדוש" יכנס בכל שבוע להגרלה על פרסים שווים במיוחד.

לרישום להגרלה יש להתקשר ל: 0733-640-664

קריאת קודש!

לצערנו עקב העלויות המרובות נצטרך בלב כיאב לצמצם בכמויות העלויות. המעוניין לקחת על עצמו את זכות ההדפסה של עיר שלמה בסכום סמלי של 100 ש 1000 עלונים בלבד!!!

בזכות זה נצליח להאיר את העולם בתורת רבינו הקדוש, שמות השותפים יוזכרו לתפילה וישועה על ציון רבינו הקדוש.

לפרטים-052-7149157